
LICEMIERNIKOW (2) *ai*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; oba e prawdopodobnie jasne (tak w licemierniczy).

sg m A licemiernik(o)w (1). ◇ L licemiernik(o)wym (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik dzierżawczy od „licemiernik”; do licemiernika należący (2) : Iezu kthorys w dom Liczemiernikow wízedł z zwolenniki/ tamżes odpoczywał. í. fie nad. TarDuch B5; ktoremiś [oczyma] poźrzał ná Piotrá w síeni Káifalżowey/ y ná Mágdáleneę w domu Licemiernikowym/ y ná Lotrá ná drzewie krzyżowym. LatHar 243.

Cf LICEMIERNICKI, LICEMIERNICZY

KN